

Forbindelse med Lov om Indførselsforbud af 19de f. M. have en i enhver Henseende brugelig midlertidig Ordning, med hvilken man tilstrækkeligt og dog uden altfor store Ulemper for Landet selv kan imødegaa den nærmeste Fremtid.

Den første af disse Bestemmelser, hvorefter det isølge Justitsministerens Bekendtgørelse skal kunne stilles som Betingelse for at tilstøbe Personer, som ankomme fra Lande, i hvilke der hersker pestagtig Sygdom, Afgang til Territoriet, at de ere forsynede med et Rejsepas, der paa betryggende Maade godtgjør, at de i en vis Tid ikke have opholdt sig paa noget Sted, hvor Sygdommen hersker, er efter Kommissionens Mening en i og for sig hensigtsmæssig Bestemmelse. Og efter at saavel det tydske Rige ved Forordning af 2den f. M. som Kongeriget Sverig ved Forordning af 26de f. M. have truffet tilsvarende Foranstaltninger, er det allerede en Følge af Forholdet til Nabolandene, at der snarest muligt ogsaa for Danmarks Vedkommende maa træffes en lignende Ordning.

Forslagets § 2 hviler paa den Tanke, at medens Kvaranteneforordningen af 8de Februar 1805 uden Betænkelighed har kunnet sættes i Kraft ligeoverfor Skibe, som ankomme fra Havne ved det sorte og det asovske Hav, fordi Forbindelsen mellem disse Havne og Danmark kun er meget ringe, vilde Anordningen af egentlig Kvarantene ligeoverfor Skibe, som ankomme fra de russiske Østersøhavne, frembyde ulige større Betænkelighed. Ikke blot vilde saadan Kvarantene ramme betydelige Handelsinteresser paa en Maade, der ikke kan anses for retferdiggjort ved Faren, saalænge Epidemien i Rusland ikke har udbredt sig videre, end Tilfældet er for Tiden, men selve Gjennemførelsen vilde ogsaa støde paa Vanskeligheder i Mangel af et passende Losnings- og Rensnings-Kvarantaneanlæg, idet vel det svenske Etablisement paa Rånso fremdeles staar aabent for alle Skibe, bestemte til danske Havne, men dette ikke er saaledes beliggende, at Skibe, som ankomme fra Østersøen, hensigtsmæssigt kunne henvises dertil.

Da det nu paa den anden Side fuldkomment erkjendes af Kommissionen, at Skibsfarten med de russiske Østersøhavne ikke kan forblive ukontrolleret, saalænge Epidemien i Rusland ikke er ganske forsvunden, har man antaget, at det vilde være hensigtsmæssigt foreløbigt at underkaste saadanne Skibe den Kontrol, som vilde følge af, at Lov om Foranstaltninger til at forhindre den

asiatiske Koleras Indbringelse ad Søveien af 1ste Mai 1868 gjordes anvendelig ogsaa paa Pestsygdom. Dette maa dog ske med den Forandring, at Kontrollen indtræder ligeoverfor Skibe, der ankomme fra enhver Havn i det Land, i hvilket der hersker pestagtig Sygdom, altsaa uafhængigt af, at Sygdommen end ikke sporadisk har vist sig i Afgangshavnen, og da den Bemyndigelse, som Lov 1ste Mai 1868 § 7 giver Justitsministeren til at erklære Loven for anvendelig paa andre Sygdomme end Koleræ, saaledes ikke er tilstrækkelig, er et legislativt Supplement fornødent. I et saadant vil det da vistnok ogsaa erkjendes berettiget, at Dvertrædelser af Kontrollbestemmelserne, naar disse ere rettede mod Pest, belægges med strengere Straf end den i Lov af 1ste Mai 1868 § 6 foreskrevne Straf af Bøder indtil 200 Kr. En Ordning som den foreslaaede, der stemmer med de paa Kolerakonferencen i Wien af 1874 fastlaaede Grundsætninger og i det Væsentlige med den i Holland ogsaa med Hensyn til Pest isølge en Lov af 28de Mai 1877 gjældende Lovgivning, vil, i Forbindelse med Loven af 19de f. M. og den Bemyndigelse, der foreslaas i § 1, efter Kommissionens Mening afgive alt det Bærn, som den nuværende Situation gjør fornødent.

Kommissionen har imidlertid selvfølgelig ikke kunnet andet end tænke sig Muligheden af, at det, under en noget forandret Situation, kunde blive fornødent, uden Hensyn til de Ulemper, som deraf vilde flyde, at anbefale, at Kvarantanelovgivningen i sin hele Strengthed gjøres anvendelig med Hensyn til Skibe, som ankomme fra russiske Havne ved Østersøen. For denne Eventualitets Skyld bringes den i Lovforslagets § 3 indeholdte Bestemmelse i Forslag. At det under den egentlige Kvarantene er nødvendigt ogsaa at paase, at der ikke finder ukontrolleret Landsætning Sted, er en Selvfølge, ligesom at Straf maa kunne anvendes for Dvertrædelser. Afat 6te Oktbr. 1819, der sætter Straf for uberettiget Landsætning fra Skibe, der komme fra umistænkeligt Sted, er imidlertid, vistnok ved en Inkurie, bleven ophævet ved almindelig borgerlig Straffelovs § 309, og da Domstolene som Følge heraf, efter hvad der er Kommissionen bekendt, ikke have anset sig beføiede til at straffe saadan uberettiget Landsætning, maa Kommissionen anbefale, at den nævnte Strafbestemmelse paany sættes i Kraft.

Da Ministeriet i det Hele kan slutte sig til Kommissionens Forslag, skal man anbefale Lovforslaget til hurtigst mulig Fremme.